

Bruxelles, den 13. august 2026
(OR. en)

12395/26
ADD 1

PROCIV 165
COHAFA 69
COJUR 45

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	27. juli 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2026) 401 annex
Vedr.:	BILAG til Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne og inden for rammerne af De Forenede Nationer at deltage i forhandlingerne om en international aftale om beskyttelse af personer i tilfælde af katastrofer

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 401 final.

Bilag: COM(2026) 401 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.7.2026
COM(2026) 401 final

ANNEX

BILAG

til

Henstilling med henblik på Rådets afgørelse

om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne og inden for rammerne af De Forenede Nationer at deltage i forhandlingerne om en international aftale om beskyttelse af personer i tilfælde af katastrofer

TILLÆG

FORHANDLINGS DIREKTIVER MED HENBLIK PÅ EN INTERNATIONAL AFTALE OM BESKYTTELSE AF PERSONER I TILFÆLDE AF KATASTROFER

For så vidt angår forhandlingsprocessen bør EU sigte mod at opnå en forhandlingsproces, der er åben, inkluderende og gennemsigtig og baseret på samarbejde i god tro.

For så vidt angår de generelle mål for forhandlingerne bør EU sigte mod at opnå følgende:

- 1) Samtidig med at konventionen fremmer menneskerettigheder, folkeretten og de regler og principper, der er nedfældet i De Forenede Nationers pagt, fastsættes der også principper i konventionen til fremme af et effektivt internationalt samarbejde om katastrof håndtering, navnlig når en katastrofe klart overgår en stats kapacitet.
- 2) Konventionen er i overensstemmelse med principperne i Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030¹, og der tages fuldt hensyn til de vigtigste konklusioner i midtvejs gennemgangen af Sendairammen².
- 3) Bestemmelserne i konventionen er forenelige med EU's retlige ramme på området for humanitær bistand, navnlig Rådets forordning (EF) nr. 1257/962, der er vedtaget på grundlag af artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og den retlige ramme for EU's støtte til medlemsstaternes indsats på civilbeskyttelsesområdet i henhold til artikel 196 i TEUF samt den afledte ret, der er vedtaget på nævnte grundlag, nemlig afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme. Bestemmelserne er også forenelige med principperne i den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 27. maj 2026³.
- 4) Konventionens bestemmelser er forenelige med EU's og medlemsstaternes internationale forpligtelser.
- 5) Konventionens bestemmelser skaber en passende balance mellem beskyttelsen af de berørte personer ved at respektere deres rettigheder og imødekomme deres væsentlige behov på den ene side og en fuldstændig overholdelse af staternes territoriale suverænitet på den anden side, hvilket indebærer, at de berørte stater har det primære ansvar for at yde katastrof ehjælp.
- 6) Med konventionen opretholdes de humanitære principper om neutralitet, upartiskhed, medmenneskelighed og uafhængighed, der skal fremmes og respekteres fuldt ud, også i forbindelse med katastrof ehjælp, som nedfældet i den europæiske konsensus om humanitær bistand⁴.
- 7) I konventionens tekst præciseres det, at regler om de samme spørgsmål i tilfælde af væbnet konflikt så vidt muligt skal fortolkes på en måde, der fører til et fælles sæt forenelige forpligtelser. I tilfælde af uforenelige modsigelser har humanitær folkeret forrang som lex specialis, og intet i konventionen kan læses eller fortolkes på en måde, der påvirker den

¹ Resolution 69/283 vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling den 3. juni 2015.

² De vigtigste konklusioner i midtvejs gennemgangen af Sendairammen (Sendai Framework Mid-Term review).

³ [Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet](#), Forsvar af værdier, fremme af reformer, skabelse af resultater: EU's humanitære indsats i en verden i forandring, JOIN(2026) 25 final af 27. maj 2025.

⁴ Fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen (2008/C 25/01).

humanitære folkeret. Samtidig er anvendelsen af konventionen ikke på forhånd udelukket, navnlig under hensyntagen til tilfælde med komplekse nødsituationer, hvor en katastrofe indtræffer i et område, hvor der er en væbnet konflikt.

For så vidt angår emnet for forhandlingerne bør EU sigte mod at opnå følgende:

8) Konventionens anvendelsesområde omfatter alle faser af katastrofehandtering, herunder forebyggelse, beredskab og indsats, og fremmer internationalt samarbejde om katastrofehandtering, navnlig for så vidt angår katastrofer, der har store grænseoverskridende virkninger eller overgår en stats nationale katastrofeindsatskapacitet.

9) Med konventionens bestemmelser anerkendes det fuldt ud, hvor vigtigt det er at imødekomme de berørte personers væsentlige behov og samtidig sikre, at deres grundlæggende rettigheder overholdes, hvilket skaber en balance mellem disse to sammenhængende tilgange.

10) Konventionen indeholder definitioner af katastrofer, der gør det muligt at håndtere de negative konsekvenser af en hændelse for de berørte personer uanset katastrofens oprindelse. Med definitionen undgås en uklar eller uforholdsmæssig høj tærskel for anvendelsen af konventionens bestemmelser, og skade på kulturgenstande indgår i definitionen som én af de mulige negative konsekvenser af en katastrofe.

11) Konventionens bestemmelser er i fuld overensstemmelse med Osloretningslinjerne for anvendelsen af udenlandske militær- og civilforsvarsaktiver i forbindelse med katastrofehjælp⁵, og det anerkendes dermed, at disse midler kun kan anvendes, hvis der ikke findes et tilsvarende civilt alternativ, og hvis de vigtigste humanitære behov kun kan imødekommes gennem anvendelsen af militære aktiver.

12) Definitionen af bistandsydende aktører omfatter en henvisning til regionale organisationer for integration, hvorved organisationer som EU anerkendes med hensyn til deres rolle i ydelsen af støtte til katastrofehandtering.

13) Definitionen af ekstern bistand er bred og omfatter ekspertise.

14) Det nævnes udtrykkeligt i konventionen, at de fire humanitære principper om neutralitet, upartiskhed, medmenneskelighed og uafhængighed skal respekteres i forbindelse med katastrofeindsatsen. Instrumentets overordnede mål er at beskytte de berørte personer, hvis rettigheder skal respekteres, og hvis væsentlige behov skal imødekommes, under hensyntagen til den specifikke situation, som de personer, der er uforholdsmæssigt hårdt ramt af en katastrofe, står i, herunder de personer, der udsættes for adskillige og overlappende former for forskelsbehandling, idet der især fokuseres på kvinders, børns, ældres og personer med handicaps rettigheder og behov.

15) Med konventionen fastlægges en pligt for stater til at samarbejde indbyrdes og med relevante internationale statslige og ikkestatslige organisationer i alle faser af katastrofehandteringen, herunder om katastroforebyggelse, for i tilstrækkelig grad at kunne reagere på det stigende antal katastrofer, der bliver mere og mere komplekse og voldsomme. De berørte stater har pligt til at søge ekstern bistand, når en katastrofe klart overgår deres kapacitet. Konventionen indeholder også en bred og ikkeudtømmende liste over samarbejdsformer.

16) Med konventionen nedfældes en forpligtelse for stater til at mindske risikoen for katastrofer ved hjælp af passende midler.

⁵ Osloretningslinjerne fra FN's Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender fra november 2007.

17) I konventionens bestemmelser angives klart en forpligtelse for den berørte stat til at beskytte de berørte personer og til at yde bistand, hvilket indebærer en pligt til at sikre, at bistand ydes rettidigt og effektivt, og til at tillade adgang til ekstern bistand for befolkninger i nød. Samtidig med at den berørte stat har ret til at stille betingelser for så vidt angår ydelse af ekstern bistand under hensyntagen til de berørte personers rettigheder og behov, præciseres det klart i bestemmelserne, at den berørte stat ikke vilkårligt må nægte at give tilladelse til tilbud om ekstern bistand. I bestemmelserne præciseres det også, at den berørte stat skal lette ydelsen af bistand og beskytte nødhjælpspersonale, udstyr og varer til katastrofehjælp.

18) Konventionen indeholder minimumsprocedureregler til effektivt internationalt samarbejde, hvilket sikrer en gnidningsløs udfasning af ekstern bistand.

For så vidt angår konventionens funktionsmåde bør EU sigte mod at opnå følgende:

19) Med konventionen opretholdes de gældende globale og regionale instrumenter og det igangværende internationale samarbejde med hensyn til katastrofehjælp. Navnlig kan EU's medlemsstater i deres indbyrdes forbindelser fortsat anvende EU-regler.

20) Konventionen indeholder bestemmelser om en enkel og hensigtsmæssig mekanisme til at sikre dens gennemførelse samt afsluttende bestemmelser, herunder om undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse, ikrafttræden, ændring, suspension, opsigelse, depositar og sprog.

21) Konventionen sikrer en effektiv deltagelse og et effektivt samarbejde mellem alle relevante interessenter, herunder ikkestatslige organisationer og andre civilsamfundsorganisationer, til støtte for konventionens gennemførelse.

22) Konventionen giver EU mulighed for at blive part i konventionen og deltage i tvistbilæggelsesmekanismen.

Overordnet set er forhandlingsproceduren som følger:

23) Kommissionen bør bestræbe sig på at sikre, at konventionen er i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning og relevante EU-politikker samt EU's forpligtelser i henhold til andre relevante multilaterale aftaler.

24) Kommissionen bør på EU's vegne føre forhandlinger om spørgsmål, der henhører under dens kompetence i henhold til traktaterne.

25) Forhandlingerne, herunder de enkelte forhandlingsrunder, skal forberedes i forvejen. Med henblik herpå underretter Kommissionen Rådet om den forventede tidsplan og de spørgsmål, der skal forhandles, og videregiver de relevante oplysninger så tidligt som muligt.

26) Kommissionen og medlemsstaterne bør i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde arbejde tæt sammen under forhandlingsprocessen, herunder gennem regelmæssige kontakter med medlemsstaternes eksperter og repræsentanter i New York.

27) Forud for forhandlingsmøderne skal der så vidt muligt holdes et møde i Folkeretsgruppen med henblik på at identificere de centrale spørgsmål, udarbejde udtalelser og yde vejledning, herunder om nødvendigt udarbejde erklæringer og forbehold.

28) Kommissionen aflægger rapport til Folkeretsgruppen om resultaterne af forhandlingerne efter hvert forhandlingsmøde, herunder skriftligt.

29) Kommissionen underretter Rådet og hører Folkeretsgruppen om alle vigtige spørgsmål, der måtte opstå under forhandlingerne.